

[Ragnhild Andersen.]

andet høje Ting, da Loven ellers udløber den 1. April. Jeg anbefaler nu Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling. Man har jo set, at Forslag kan gennemføres endda meget hurtigt her i den høje Rigsdag, og jeg anbefaler, at ogsaa dette Lovforslag vedtages inden den 1. April.

Leonhard Hansen: Jeg skal gøre det forholdsvis kort, da jeg i det store og hele er enig med den foregaaende Taler. Den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti har nævnt en hel Del af Grundene til, at vi i sin Tid fik Loven om Forbud mod Overarbejde, og da jeg har været Ordfører under Behandlingen af det lige fra første Færd, har jeg svært ved at gentage, hvad den ærede Ordfører citerede af mine Udtalelser før i Tiden. Der var særlig en Ting, jeg var ganske enig med den ærede Ordfører i, det var Udtalelsen fra Dansk Smede- og Maskinarbejderforbunds Hovedbestyrelsesmøde i Mandags — jeg er en af Fædrene til den Resolution —, og saa sparer jeg ogsaa at komme frem med den her oppe fra; det er allerede noget.

Jeg er naturligvis slet ikke enig med den højtærede Socialminister i, at denne Lov bør ophæves. Jeg er enig med ham i de Betragtninger, han gjorde gældende til at begynde med, at denne Lov var en af de Love, som blev gennemført for at afbøde Arbejdsløsheden, fordi vi var klar over, at selv om det ikke var noget særlig stort, der blev vundet derved, burde man gøre alt for at faa enhver arbejdsløs i Arbejde. Under Bestræbelserne herfor var det, man gennemførte dette Forbud mod Overarbejde — som den højtærede Minister her paastaar ikke har betydet saa overvældende meget. Det var vi ganske klar over, dengang Loven blev gennemført i 1937; men som sagt, ud fra den Betragtning, at det gjaldt om at finde paa alt, hvad der var muligt for at faa de arbejdsløse i Arbejde, blev Loven om Forbud mod Overarbejde vedtaget som et Led i vore Bestræbelser for at faa arbejdsløse i Arbejde. Og Loven er stadig blevet forlænget uden Ændringer. Det synes jeg først og fremmest beviser, at denne Lov har været affattet rigtigt.

Jeg har ogsaa svært ved at tro, at der, som den højtærede Minister har gjort gældende, skulde være Uvilje mod denne Lov inden for Erhvervene. Hvis det virkelig havde noget paa sig, mener jeg, det vilde have vist sig gennem Aarene ved, at man fra forskellige Side havde krævet denne Lov ændret, hvad man ikke har. Det har vist sig

at være muligt — som det var Meningen — at praktisere Loven paa den Maade, at man fordelte eller strakte det forhaandenværende Arbejde, ved at det nødvendige Overarbejde blev afspadseret, hvorved altsaa enten arbejdsledige er kommet i Arbejde, eller de i Arbejde værende er blevet i Arbejdet eller har faaet Tiden for Ledighedens Indtræden udsat.

Lovens Gennemførelse skete som Følge af et Ønske herom fra Arbejderne og deres Organisationer, saaledes som det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen har sagt, og jeg synes, det har sin overordentlig store Betydning. Man skal ikke glemme, at det er et meget stort Flertal af Danmarks Befolkning, der her er Tale om. Det er hele Danmarks Arbejderbefolkning og dens Organisationer, der har ønsket, at denne Lov blev gennemført, og ønsker, at den stadig skal bestaa; og efter at der nu er truffet alle disse mange Aftaler om Tillem্পing af Lovens Bestemmelser om Afspadsering, virker Loven fuldt ud tilfredsstillende, saaledes at Firmaernes Tarv, som vi Arbejdere jo meget godt ved ogsaa er Arbejdernes Tarv, er blevet fuldt ud varetaget. Saa længe der findes arbejdsløse, maa enhver Mulighed for at skaffe dem Arbejde udnyttes, og derfor maa alt Arbejde ud over 48 Timer ugentlig overlades til dem, naturligvis stadig med fornøden Hensyntagen til Virksomhedernes Tarv, og en saadan Hensyntagen er vist i allerhøjeste Grad, idet nødvendigt Overarbejde er blevet udført, og Loven har ikke virket generende for nogen, fordi begge Parter efterhaanden har forstaaet at indstille sig efter den.

Loven har for øvrigt været medvirkende til, at der blev gennemført en mere rationel Drift af Virksomhederne, idet Arbejdsgiverne i højere Grad har maattet indrette sig efter den overenskomstsmæssige Arbejdstid og har maattet tilrettelægge Arbejdet med dette for Øje. Man er kommet bort fra det, som vi kendte i tidligere Tider, at man ikke tog det saa nøje, for man kunde altid beordre Overarbejde. Det vil sige, at der er kommet mere Plan i Tilrettelæggelsen, og det kan jo aldrig være til Skade for Virksomhederne. Naar det paastaas, at Loven om Forbud mod Overarbejde virker generende for Virksomhederne, vil jeg dertil sige, at jeg har i min lange Virksomhed inden for Arbejderbevægelsen og i den Tid, denne Lov har bestaaet, aldrig været ude for en Paastand i saa Henseende. Den kan være et Irritationsmoment for visse Arbejdsgivere, som har den Opfattelse, at det er dem alene, der bestemmer, det er dem, der har den hellige Ret med Hensyn til, hvordan